

ny samfundsmæssig forpligtelse til at sætte ind for at løse de problemer, som vedrører os alle sammen i vores hverdag, konkret og uimodsige- ligt.

Kl. 17.35

Vi synes, man skal se den udfordring lige i øjnene og prioritere midlerne. Vi ved, at det foregår spredt rundt omkring i ministerierne i dag, og vi ved også, at det er på bekostning af den fattigdomsrelaterede udviklingsbistand, at det faktisk sker. Derfor vil vi fortsætte kampen for at gennemføre dette forslag, fordi vi ved, at der er behov for det, og fordi vi kan mærke, at de partier, som forhåbentlig engang vil danne et nyt flertal, vil være med til at gennemføre det.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren blive stående. Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg glæder mig over, at fru Margrethe Vestager synes, alting står klart nu, at alting nu er lysende klart. Men det er det altså ikke for mig.

Jeg forstår stadig ikke ret meget af det, og jeg synes egentlig, det må være lidt frustrerende, at et helt ministerium og tre store partier ikke fatter en dyt af, hvad det her drejer sig om. Kunne det være, fordi man ikke har skrevet det tydeligt nok? Kunne det være sådan, at man måske skal lave nogle omformuleringer? Jeg vil gerne assistere med det, hvis jeg kan, jeg er god til at formulere mig, så hvis man har brug for et eller andet, vil jeg godt hjælpe til, hvis man fremsætter forslaget en gang til.

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager, om hun ikke kan forklare, hvorfor det, jeg nævner nu, ikke er ulandsbistand: afhjælpning af flygtningestrømme og sygdomspestidier, genopbygningsindsatser efter krige og konflikter, nærområdestrategi for flygtninge og støtte til internationale initiativer som vaccinationer og lignende. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at det ikke er ulandsbistand, og jeg synes, det er en underlig nytænkning – i hvert fald en spændende nytænkning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget koket af Dansk Folkepartis ordfører, når han på den måde stiller sig an som en ordfører, der ikke forstår noget. Jeg tror, at de fleste, som kender Dansk Folkepartis ord-

fører, vil vide, at Dansk Folkepartis ordfører givetvis har set forslaget igennem for lang, lang tid siden, men jeg skal meget gerne give nogle ord med på vejen.

Et meget godt eksempel er jo de flygtningestrømme, der kom i forbindelse med krigen i det tidligere Jugoslavien. Det tidligere Jugoslavien var sådan set ikke et fattigt land i den forstand, som vi kender det i dag, og derfor var det ikke fattigdomsrelateret udviklingsbistand at sørge for, at de flygtninge fik beskyttelse mod den krig, der rasede. Det er et meget godt eksempel på, at der kan skabes et problem, som ikke er nationalt, og som Europa jo i øvrigt heller ikke ville tage det fulde ansvar for at løse dengang. Derfor var det et globalt problem, der hidrørte fra noget andet end det, vi kan løse med de midler, der er sat af til fattigdomsrelateret udviklingsbistand.

Et andet eksempel kan være, at man på global basis gerne vil have vaccine til rådighed for at kunne bistå lande, der ikke selv har ressourcer eller mulighed for at anskaffe den eller ikke finder det hensigtsmæssigt at have store lagre. Her kunne det være meget mere hensigtsmæssigt, hvis WHO havde mulighed for at bistå lande med vaccine, uanset om de er rige eller fattige, men det har heller ikke noget at gøre med fattigdomsrelateret udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nej, det med Jugoslavien er korrekt, men det flygtningeproblem blev jo løst her i Europa. Det blev ikke gjort til et særligt internationalt problem, i den forstand det var et europæisk problem. Med lad det nu være.

Jeg synes, der er tale om en kunstig opdeling mellem kampen mod fattigdom på den ene side og indsatsen for et bedre miljø, fred, sikkerhed og global sundhed på den anden side. Jeg synes ikke, at fattigdom kan beskrives som et isoleret problem. Jeg synes, tingene hænger nøje sammen, og jeg tror, det er derfor, forvirringen er så stor. Det er ikke påtaget, for jeg kan virkelig ikke gennemskue det, selv om jeg har læst forslaget mange gange.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ja, så tror jeg desværre ikke, at det er forvirringen, der er stor. Jeg tror, det er modviljen, der er stor. Jeg tror, der er modvilje mod at sige, at der faktisk er nogle problemer, som i dag bliver løst